

faa vil blive henvendt mere paa dem. De Feil, der maatte indsnige sig i disse Bekjendtgørelser, vilde jo let kunne finde offentlig Baatale. Paa den Maade troer allsaa Udvalget, at der vil være tilveiebragt al den Beskyttelse, der kan fordras; i alt Fald vil den theoretiske Berettigelse være steet Fyldest, uden derved at ombygge det hele Institut. Udvalget, skal derfor anbefale sit Forslag til det ærede Things Vedtagelse.

Willing: Det vil vistnok være i det ærede Things Erindring, at denne Sag har været bragt frem flere Gange, dels paa et andet Sted, nemlig i det andet Thing, dels her i Thinget, og at det Forslag, der derved fremkom her i Thinget i forrige Aar, blev vedtaget saaledes, som det nu igjen er blevet indbragt, med en temmelig betydelig Majoritet. Jeg skal ikke inblade mig paa de mange Grunde, som tale for et saadant Forslags Fremkomst, men kun her fremhæve den Grund, som jeg anser for den væsentligste, nemlig Ønsket om at fjerne den Mistanke, som kunde vækkes ved, at Capitelstartens Ansættelse nu ene og alene er lagt netop i Tiendetagerens Haand, medens Tiendehverne slet ikke have nogen Indflydelse derpaa. Saalænge som Herredsfogederne vare uden al Interesse i Capitelstartens Størrelse, gif det an at lade disse deeltage i Ansættelsen af samme; men efterat nu, som de Herrer ville erindre, en Deel af Herredsfogedernes Bønning fastsattes efter Capitelstarten, maa man gaae ud fra, at ogsaa de staae som Part i Sagen ligeoverfor Tiendehverne. Jeg antager, at Grunden til, at Forslaget er fremkommet, ikke er Hensyn til den ene Parts Interesse, navnlig Ønsket om at bringe Capitelstarten ned, men kun den: at fjerne den Mistanke, der muligviis kunde opstaae efter den Maade, hvorpaa Sagen nu er ordnet. Da denne Sag sidste Gang var for, udtalte den daværende Cultusminister, at han ansaae den ussnelse, jeg her har udtalt, for suldkommen rigtig, og han sagde, som Thinget vil erindre,

og som det kan læses i Nigsdagstidenden, at han ikke vilde have Noget imod Forslaget paa den Basis, som da blev vedtagen, medens den daværende Indenrigsminister sagde, at han ikke kunde medtage det; den ærede 1ste Landstingsmand for 10de Kreds (Lehmann) bemærkede dengang, som Thinget ogsaa vil erindre, at det var vanskeligt at imødekomme et Ministerium, der stillede sig paa et saadant Standpunkt, at en Minister sagde Eet den ene Dag, og en anden et Andet den anden Dag. Forslaget foreligger nu i den samme Form, hvori det dengang blev vedtaget, og er fremlagt af den samme Landstingsmand som ither; men Udvalget har iaar foreslaaet noget Andet sat istedetfor det, som det oprindelige Forslag gaaer ud paa. Jeg for min Deel maa nu sige, at jeg ikke kan stemme for Udvalgets Forslag, saaledes som det foreligger, idet jeg anseer det Forslag, som med meget stort Flekktal blev vedtaget forrige Aar, for langt bedre, om det end kunde trænge til en eller anden Forandring, hvorom jeg senere skal tale. Jeg kan ikke nægte, at det har forundret mig at høre den ærede 1ste Landstingsmand for 10de Kreds optræde som Ødsfører for det Forslag, der er fremkommet fra Udvalget. Da Sagen nemlig var til Behandling forrige Gang, havde jeg den Ære at være Medlem af det nedsatte Udvalg, og den ærede Landstingsmand erklærede sig dengang enig i det Resultat, hvortil det daværende Udvalg kom; ja, jeg tør sige, at det Forslag, der fremkom fra hiint Udvalg, var hans egen Tanke; han var Sjælen i Udvalget og Den, som vi Andre lyttede til, og vi troede at fremme Sagen ved at gaae ind paa hans Forslag. Det ærede Medlem er imidlertid nu gaaet over til et ganske andet Forslag. Forskjellen mellem det Forslag, som ither blev vedtaget her, og som igjen foreligger her iaar, og det nu af Udvalget stillede Forslag er den, at der efter det tidligere Forslag til Capitelstartens Ansættelse skulde afgives tvende Vota, eet af Præsien og eet af Sogneforstanderskaberne, hvorved Tiendetagerne og Tiendehverne vare stillede ligeoverfor hinanden,